

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 5 април 2016 г.

Конституционният съд в състав: Борис Велчев – председател, членове: Цанка Цанкова, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Анастас Анастасов, Гроздан Илиев, Мариана Карагъзова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Таня Райковска, при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 5 април 2016 г. конституционно дело № 4/2016 г., докладвано от съдията Борис Велчев.

Производството е по чл. 150, ал. 2 от Конституцията и е във фазата по преценка на допустимостта на искането по чл. 19, ал.1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 22.03.2016 година по искане на състав на Върховния административен съд (ВАС). На основание чл. 18, ал. 4 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд (ПОДКС) към искането са приложени материали, от които е видно, че при разглеждането на адм. дело № 2106/2016 г. съдът е установил противоречие между разпоредбите на чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от Закона за съдебната власт (обн. ДВ бр. 64 от 2007 г., посл. изм. ДВ бр. 14 от 2015 г.) и Конституцията. На това основание, с определение от 21.03.2016 г. съдът е спрял производството по посоченото административно дело и е внесъл въпроса в Конституционния съд.

Производството пред ВАС е образувано на 22.02.2016 година по жалба на магистрат, отстранен от длъжност на основание чл. 230, ал. 1 ЗСВ. Той е бил временно отстранен от длъжност по искане на главния прокурор с решение на Висшия съдебен съвет от 30.04.2015 г., след като на 17.04.2015 г. е бил привлечен към наказателна отговорност с

постановление на следовател от отдел „Следствен“ на Софийската градска прокуратура.

В искането са изложени съображения за противоречието на оспорените разпоредби с чл. 48, ал. 1 и ал. 3 и чл. 51, ал. 1, предл. първо от Конституцията. Изтъква се, че „така регламентираният (от законодателя) институт на временно отстраняване от длъжност на съдия, прокурор или следовател има за последица съществено ограничение на принципа за пропорционалност, защото липсата на времево ограничение на отстраняването от длъжност на съдия, прокурор или следовател, след като отпадне необходимостта от временното отстраняване, засяга права и законни интереси на отстранения от длъжност магистрат в по-голяма степен от най-необходимото за неговата цел и в резултат води до неоправдано нарушаване на основни, прогласени с Конституцията на Република България права и свободи на всеки човек“.

Искането е допустимо в частта, отнасяща се до съответствието на чл. 230, ал. 1 ЗСВ с Конституцията.

Произнасянето по него е от компетентността на Конституционния съд.

То е направено от състав на ВАС, съгласно изискването на чл. 150, ал. 2 от Конституцията.

Искането отговаря на изискванията по чл. 17 ЗКС и чл. 18 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд (ПОДКС).

Не са налице основанията по чл. 21, ал. 6 ЗКС.

Искането в тази му част е относимо към предмета на адм. дело № 2106/2016 година и засяга приложим по делото закон.

Искането е недопустимо в частта му за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 2 ЗСВ, тъй като тази разпоредба не е приложимо право при решаването на правния спор по адм. дело № 2106/2016 година. В този смисъл е и постоянната практика на

Конституционния съд (Определение № 1 от 1997 г., Решение № 4 от 2003 г., Решение № 3 от 2005 г.).

Като заинтересувани институции по смисъла на чл. 20а, ал. 1 ПОДКС следва да се конституират Народното събрание, Висшият съдебен съвет, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, главният прокурор, министърът на правосъдието и Висшият адвокатски съвет.

На основание чл. 20а ПОДКС съдът намира че следва да отправи покана да представят становище и Съюзът на съдиите в България, Асоциацията на българските административни съдии, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България, Фондация „Български адвокати за правата на човека“ и Фондация „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“.

Поради изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд на Република България

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 1 от Закона за съдебната власт (обн. ДВ бр. 64 от 2007г., посл. изм. ДВ бр. 14 от 2015 г.).

Отклонява като недопустимо искането за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 2 ЗСВ и прекратява производството в тази му част.

Конституира като заинтересувани институции по делото Народното събрание, Висшия съдебен съвет, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, главния прокурор, министъра на правосъдието и Висшия адвокатски съвет.

Преписи от искането и настоящото определение да се изпратят на заинтересуваните институции с указание в 30-дневен срок от получаването да представят писмени становища.

Отправля покана до Съюза на съдиите в България, Асоциацията на българските административни съдии, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България, Фондация „Български адвокати за правата на човека“ и Фондация „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“ в същия срок да представят становище по делото. На тях също да бъдат изпратени преписи от искането и настоящото определение.

Председател: Борис Велчев